

MLADI DUB

SVJETSKI DAN HRANE

Učenci naše škole su u petak 16.listopada prigodnom priredbom obilježili Svjetski dan hrane.

Dekoraciju su složili učenci škole s nastavnicom Lidijom Dužić.

Priredba je započela nastupom zbora naše škole. Otpjevali su prigodnu pjesmu o kruhu.

Učenci nižih razreda izveli su predstavu o kruhu i recitacije vezane uz obilježavanje ovoga dana.

Župnik Milan Begić učenicima je istaknuo važnost poštivanja kruha koji svakodnevno blagujemo te blagoslovio plodove zemlje i jutarnji obrok naših učenika.

Ravnateljica Suzana Vogrinc pozvala je učenike i učitelje da zajedno uživaju u blagoslovljenom jutarnjem obroku.

Učenici 1.razreda ponijeli su svoje košarice s plodovima koje je posvetio župnik Milan Begić. Sve su promatrali s velikim zanimanjem.

BAĆIN - OBLJETNICA STRADANJA CIVILA

Masovna grobnica u selu Baćin nalazi se na lokaciji zvano Skelišće na području između ceste Baćin - Hrvatska Dubica (na kraju sela Baćin) i rijeke Une . Hrvatski civili zakopani u masovnu grobnicu ubijeni su 21.10.1991. godine, na okupiranom području današnje općine Hrvatska Dubica . U ožujku 1997. godine izvršena je ekshumacija 56 osoba, a u travnju 1997. godine sahranjeno je 36 identificiranih osoba iz ove masovne grobnice (5 osoba sahranjeno je u Cerovljanima i 31 osoba sahranjena u Hrvatskoj Dubici) dok je 20 neidentificiranih osoba sahranjeno u Hrvatskoj Dubici . Po dosad dostupnim podacima u ovoj masovnoj grobnici nisu nađene osobe nestale iz sela Baćin već samo osobe iz Hrvatske Dubice i Cerovljana dok se nestali iz Baćina i danas traže .

21.10. Tužna obljetnica obilježena je

polaganjem vijenaca na spomen -

obilježje najveće masovne grobnice

nakon vukovarske Ovčare i Svetom

misom zadušnicom.

Nazočni su bili učenici i učitelji naše škole.

BRANITELJI

23. 10. – DAN HRVATSKIH BRANITELJA SISAČKO – MOSLAVAČKE ŽUPANIJE

Mimohod je počeo u 17.30. sati
ispred Velikog kaptola, zatim Rimskom,
Gupčevom , Radićevom, Kukuljevićevom
ulicom do Gradske tržnice Kontroba .

U 19. sati počeo je koncert
Miroslava Škore.

Učenici (4. i 8. razreda) nazočili su središnjoj proslavi na gradskoj tržnici
Kontroba.

UČENIČKI RADOVI

HRVATSKI BRANITELJI

Za našu domovinu svoje živote su dali,

Za našu domovinu nepokretni su ostali.

za našu domovinu žrtvovali su sve ,

zbog Hrvatske i ljubavi velike.

Povod im je bila ljubav, vjera i nada.

Zbog ljubavi, vjere i nade,

srce junačko strada.

Sve su to učinili hrvatski branitelji,

da bismo danas živjeli u Hrvatskoj,

u našim srcima uvijek lijepoj i velikoj.

Branitelji hrvatski , hvala vam za sve,

jer Hrvatska to ne zaboravlja

i pamtit će vas zauvijek.

Magdalena Antunović , 8. r.

HRVATSKI BRANITELJI

Krv svoju i život su dali

da bi domovinu našu očuvali !

Borit su se znali, nisu posustajali ,

imali su volju .

Krv svoju nisu rado prolijevali ,

druge su često sažalijevali .

Borili su se voljom i imali su nadu ,

da nam domovinu našu

nikad ne ukradu .

Marijana Nauković 8.r.

HRVATSKI BRANITELJI

Da branitelja naših nije bilo , da je Hrvatska pala ,
moja ljubav prema državi ne bi postojala .

Jer ona je kao stijena čvrsta ,
u srcu mi ona ima posebno mjesto .

Svu svoju ljubav za državu bih dao ,
ja nikad ne bih odustao.

Svoju domovinu volio bih kao brata ,
sestra bi mi bila Istra , koja je lijepa
kao rijeka bistra , a Zagreb bi mi bio tata .

Zahvalan sam braniteljima jako ,

Hvala im iz sveg srca , neka to zna svatko.

Kristijan Milardić 8.r.

DOMOVINSKI RAT

Mnogi kažu da su to bile muke teške ,
pravile su se fatalne greške .

Mnogo je poginulo ljudi ,
a naš branitelj se svaki dan s uspomenama budi .

Hvala ti moj branitelju ,
naše domovine stvoritelju .

Bez tebe Hrvatske ne bi bilo ,
a ni mojega doma.

Kristijan Milardić,8.r.

Većina bi ljudi teško snilo
tada bi bila koma.

Naši hrabri branitelji su državu stvorili,
za koju su se krvlju svojom borili.

Domovinski rat

Za svoju Hrvatsku krenuli smo u boj, rekli smo svim drugima “ STOJ! “

Hrvatsku smo branili do zadnje kapi krvi,

I na koju obranili smo je i bili prvi.

Htjeli su nas istrijebiti, mi se nismo dali,

Nismo ni pod njihove noge pali.

I Knin i Vukovar branili smo mi,

Što smo Hrvati ponosimo se tim.

Dejan Kukolj, 8.r.

BRANITELJI

Branitelji su hrabri ljudi koji su branili našu domovinu . Sinovi i očevi koji su krenuli u rat , nije im bilo baš ugodno , morali su se oprostiti od svojih obitelji . Obitelji su se brinule o svojim bližnjima koji su otišli sudjelovati u rat . U ratu je bilo opasno , moglo se poginuti . Bilo je mnogo ranjenih i mrtvih vojnika . Neki vojnici su bili nemilosrdni i ubijali su sve redom , civile i vojnike . Mnogi branitelji su dali život za domovinu . Mnogi ljudi i branitelji su bili zatvoreni u logorima , mučili su ih , nisu im dali hrane . Neki su počinili samoubojstvo , kako bi se riješili muka... U vojnim bolnicama je bilo puno ranjenika , ali je bilo malo liječnika . Ipak su svi pokušavali pomoći koliko su mogli . Vojnicima je dodijeljeno puno zlatnih i brončanih medalja za hrabrost . Danas u Hrvatskoj ima oko 200 000 lažnih branitelja koji su dobili nezaslužene mirovine .

Robert Šakić. 8.r.

AIDS- zašto je važno razgovarati o toj temi?

1.prosinac Svjetski dan borbe protiv AIDS-a

AIDS je kratica za sindrom stečenog nedostatka imunosti(engl.-acquired immunodeficiency syndrome).Naziv bolesti dolazi iz engleskog;francuski naziv za istu bolest je SIDA.Uzrokovana je **HIV**-om(virus humane imunodeficijencije).HIV je jedan od najozbiljnijih problema današnjice.

CRVENA VRPICA-globalni simbol solidarnosti s HIV-pozitivnim i osobama s **AIDS**-om. **HIV** može zahvatiti svakog muškarca ili ženu, mladu ili staru osobu, bogate i siromašne, stanovnike bilo koje zajednice, svakog tko se rizično ponaša.

AIDS- zašto je važno razgovarati o toj temi

Dragi učenici,ovo je za vas:

Bilo je to ovako...

Dobar, simpatičan, drag...joj! Još jedan glupi dan u školi! Sve uobičajeno, teško buđenje, dosada u busu, zafrkavanje prije prvoga sata...I evo ga! Nastavnica (ujedno i razrednica) ulazi u razred, a za njom, neki tamo, neki tamo...neznanac! S torbom na leđima, šlapama na nogama. „novi učenik“, pomislila sam. Nakon uobičajenoga pozdrava, razrednica i taj neki su stali ispred ploče. Nastavnica je počela: „Draga djeco, obogaćeni ste za još jednoga učenika, ovo je Jasmin.“ Zatim smo se mi redom predstavili. Jasmin je imao sve kvalitete: lijep izgled, visinu,simpatičnost, dobrotu, inteligenciju... Jedva sam se suzdržala od povika kada ga je razrednica smjestila u klupu pokraj moje. Odmah smo se svi sprijateljili s njim i počeli postavljati bezbroj pitanja. Tako lijepo je bilo i sljedećih nekoliko mjeseci. Jasmin mi je postao najbolji prijatelj.

Testiranje i otkriće „Hej, Ana! Ti si znala ovaj zadatak?“, Damir me pitao. „Ajde! Najkraći! Otkada je nastavnica sitničarka?“, samo sam mu rekla i okrenula se Antoniji: „Anto...“, samo sam

uspjela reći, ali me prekinuo nastavničkin i razredničkin ulazak. Pa zar će nam sada obadvije brbljati?! „Djeco“, razrednica je počela, „u petak će se održati testiranje na AIDS“, razredom se prolomio šapat. „U petak svi ponesite zdravstvene iskaznice. Doviđenja, djeco!“, rekla je razrednica i izašla iz razreda. I došao je i taj petak. Svi su razredi od petog do osmoga šetali u ambulantu. „Ali stvarno, Josipa, koja ludost!“, pričala sam prijateljici. „AIDS! AIDS! AIDS! Pa nitko ga nema!“, urlala sam hodajući i gazeći snijeg. Sva sam bila zlovoljna. Kada je testiranje obavljeno, tek je onda nastala znatiželja- treba čekati ponedjeljak. Ali evo i njega. Razrednica ulazi s rezultatima. Uvjerena da nitko nema AIDS, počela je dijeliti rezultate i čitati na glas. „Dean- sve dobro! Luka –sve dobro! Ivan K.- sve OK! Ana- sve dobro! Leo-sve dobro! Marin-OK!...“ ,i tako nas je prozivala i govorila: „Sve dobro! Sve OK!“. Na kraju je prozvala Jasmina. „Jasmin...“, riječ joj je zastala u grlu. Razrednica je postala blijeda kao krpa. Sva smušena dala mu je listić i ostala ukočena kao kip. I mi ostali smo gledali Jasmina bez treptanja i otvorenih usta. Svi su naravno, znali što je. Jasmin ima AIDS!!!

Kao izoliran...po zaslugi nekoliko „baba“ tračara iz razreda, već je sjedećega jutra cijela škola znala za Jasmina. Dok bi prolazio hodnikom , svi bi šaptali o njemu, a neki su čak i prstom upirali u njega i rugali mu se. A razred?! Razred koji ga je obožavao i vukao ga k sebi?! To više nije bilo tako. Koga god bi Jasmin pozdravio, taj bi mu okretao glavu, a to bi radili i oni koje nije. Ja ga baš i nisam toliko krivila, niti sam ga uopće zamrzila (bilo ih je samo nekoliko u razredu takvih), ali nisam jednostavno znala kako mu se obratiti. Jasmin , kada je dolazio u školu, kao da je dolazio u dnevnu izolaciju. Postao je izoliran od svih koje je poznao, kojima je vjerovao. To se dogodilo našom zaslugom. Mi smo ga izdali jer smo mi bili oni u koje je imao povjerenja. Grozno sam se osjećala jer sam nekako bila na strani onih izdajica. Jednoga smo dana ostali samo Jasmin i ja u razredu. Klupa do klupe, stolac do stolca- šutimo kao biljke. Ja jednostavno nisam mogla ništa reći jer nisam znala kako. Ali sam pokušala. Polako sam se okrenula i sa strahom počela:„ Gle, Jasmine ja ... “ „Nemoj ni ti.“, rekao je „ Zašto da te drugi zamrže zbog mene? Jednostavno me i ti mrzi.“ Samo je rekao i spustio glavu . „Ali ne želim te mrziti!“ , rekla sam pomalo povišenim tonom. „Ali moraš! Bolje da upiru prstom samo u mene, nego u nas oboje!“, blago se zaderao, pokupio torbu i ljutito izjurio iz razreda, a ja, ni ne znam kad sam stigla , zaplakala sam. Bilo mi je toliko teško oko srca zbog onih koji su ga izrugivali i što je tako postupio prema meni., a ja sam mu samo htjela pomoći i pružiti bar neku podršku. Sljedećih dana sam izbjegavala Jasmina pogledati u oči. Nisam imala niti dovoljno hrabrosti, niti snage. Tijekom nastave, dok smo pisali ili razgovarali, kada god bih skrenula pogled na Jasmina, stisnula bih olovku ili nešto takvo, samo da ne zaplačem. I nastavnice su, naravno, shvatile da svi u školi odbijaju Jasmina, što im je grozomorno išlo na jetru. Jednoga me dana nastavnica poslala po krede. Još dok sam se približavala prostoriji, čula sam raspravu- razrednica, pedagoginja i ravnateljica raspravljaju o Jasminu, pa sam u sekundi stala uz zid i skoro pa ne disala. „To ne može više biti tako.“ „Pa uskoro će ga učenici početi tući!“ „Ovo mora prestati!“, govorile su. Opet mi je postalo onako teško oko srca kao onaj put. Stisnula sam zube da se suzdržim od suza i produžila sam u zbornicu i smušeno zatražila krede. Još sam se smušenije vratila u razred.„Ana! Krede trebaju meni, ne tebi!“, opomenula me nastavnica. Ja sam se trznula i dala joj krede. „Ana, jesi li ti dobro?“ , Josipa me pitala. Ja sam samo tužno pogledala Jasmina, jednom šmrknula i sjela na mjesto. Bilo mi je toliko žao Jasmina!!

Sad je dosta!!! Kako se izrugivanje Jasminu proteglo do krajnjih granica izdržljivosti, osoblju škole je prekipjelo. Jasmin sve češće nije dolazio u školu. Nije mogao to više trpjeti. I njegovi roditelji su dolazili u školu. Rekli su da Jasmin sve manje i manje jede, ne priča ni s kime. Samo sjedi u svojoj sobi ili se lijeno i tužno povlači po kući. Pao je u duuuboku depresiju. Tek su sad nastavnici poduzeli neku intenzivnu mjeru. Jednog dana, kad Jasmina nije bilo u školi, odmah je prvi sat svaka razrednica svome razredu držala predavanja o AIDS-u. Razrednica nam je pričala o AIDS-u. Prenosi se samo krvlju i spolnim putem. Ljudi su zabludi jer nisu dovoljno informirani. Žalosno je to kad se misli da se rukovanjem može zaraziti. I tako je razrednica pričala, a mi smo pažljivo slušali. Nekoliko njih je napokon shvatilo i lice im je postalo blaže kad bi čuli Jasminovo ime. Razredničine riječi imale su nekoga učinka. Sljedećih dana Jasmin je dolazio u školu i opet su ga svi pozdravljali i zvali ga k sebi. Mržnja prema njemu polako je nestajala...

Opet prijatelji... kroz tjedne se situacija popravljala. Opet smo se svi družili s njime, ali opet nešto nije bilo OK. Mi smo se samo tako počeli družiti s njime, bez isprike. Jednom, kada Jasmina nije bilo, predložila sam da na ploču Jasminu napišemo isprike, od svakoga pojedinačno. Bile su to dirljive i vrlo lijepe poruke. Sutradan, kada je Jasmin došao u školu i vidio sve te poruke, nježno se nasmiješio i okrenuo prema razredu smiješeći se isto kao i onih dana kada smo se svi zabavljali. I svi smo bili sretni, kao tada. Kada je sav taj žamor prestao, Jasmin se ustao i rekao sa osmijehom: „Od srca vam opraštam. A oni dani... Molim vas da ih ne spominjete!“ I tako smo dalje bili sretni i veseli kao bebe smiješeći se. A oni dani... To je ostao samo jedan ružan san!

Ana Kremenjaš, 5.a

Božić u Hrvatskoj Dubici

U našem malom mjestu, u vrijeme Božića nosi se "Betlem", to je betlemska štalica koju nose dječaci. Dolaze u kuću na Badnjak i pjevaju božićne pjesme. Požele sretan Božić i ljudi ih daruju kolačima, jabukama, novcima.

Dječaci pjevaju tradicionalnu božićnu pjesmu: „O Slavna betlemska ti si štalica

U kojoj porodi sinka Djevica...“

Učenici osmog razreda su na božićnoj priredbi oživjeli betlehemsku štalicu. Pripremili su mnogo plesnih točaka. Zbor je pjevao mnogo prigodnih božićnih pjesama. Učenici su izvrsno izvodili prigodne igrokaze. Na kraju se pojavio Djed Božićnjak koji je svima poklonio darove. Djeca su bila presretna.

BOŽIĆNI RECEPTI

Recept za sretnu obitelj:

2 žlice agresivnosti

5 kg brižnosti

10 l poslušnosti

6 dag nemara

7 kg povjerenja

Sve pomiješati . Peče se trideset minuta. Staviti u hladnjak na hlađenje. Poslužuje se sretnoj obitelji.

Martina Đurđević, 5.b

Božićni recept

U toplu kuću stavite mamu, tatu i dvoje djece. Promiješajte i dodajte bor s lampicama. Tijekom miješanja stavite 2 dag ljubavi. Smjesu procijedite da izađe sve zlo. Smjesu stavite u kalup. Nakon 30min ćete poslužiti božićni kolač.

Ivona Džananović, 5.b

IGROKAZ

DJED MRAZ U POTRAZI ZA BAKOM MRAZICOM

PRIPOVJEDAČ: “Draga djeco, drage bake i djedovi, draga publiko!!! Djed Mraz je u potrazi za bakom Mrazicom! Da, da dobro ste čuli! Djed Mraz traži svoju srodnu dušu, svoju miljenicu. Djed Mraz je raspisao audiciju za baku Mrazicu. Sada pogledajte kako je protekla audicija“.

DJED MRAZ: “O ho, ho, moje bakice kakve ste mi slatkice! A, vidi one kako li je lijepa, a ona je još ljepša. A Bog će znati kakvu će meni dati. Zato sam ja raspisao audiciju, da pronađem meni ravnu. Tražim sebi baku Mrazicu! Čekam ih već pola sata. Ili mi se to čini ili vidim neku baku u daljini. Ma to su samo moje misli. He, he, ma znate li vi da Francuska ima 60 milijuna stanovnika, a Hrvatska jedva 5 milijuna, znate to je velika razlika. No da prijedem na stvar. Ja hoću baku Mrazicu i točka. Naime čuo sam da su Hrvatice jako lijepe. Hajde više gdje su te bakice? Čini mi se da vidim neku baku u daljini.“

PRVA BAKA: “Hvaljen Isus i Marija. O djede, djede slatki moj gusanu dođi da šetamo po danu. Ja imam jednu manu kvrgu u desnu stranu, ali imam veliku penziju koju ćemo dijeliti zajedno.“

DJED MRAZ: “Dajte molim vas zovite nekog masera za ovu kvrgu, ja ne znam kako ona spava na leđima, sigurno ima jake bolove...“

DRUGA BAKA: “Joj djede, djede uzmi mene! Ja jesam slaba i stara, ali sam naživjela svog pokojnog djeda Antu, pa sad tražim njemu sličnoga, a djede to si ti! Uzmi mene i usreći me.“

DJED MRAZ: “Kakva je ovo baba još me mijenja s nekim djedom Antom, svašta. Ja sam jedan jedinstven!“

TREĆA BAKA: “Djede, ja sam ti donijela rakije koju sam sama ispekla, domaću šljivu. Ja ti se zovem Mica, a kako se ti zoveš?“

DJED MRAZ: “Djed Mraz!“

TREĆA BAKA: “Djed Vraz!“

DJED MRAZ: “Ma kakav djed Vraz, Djed Mraz i usadi si to u tu gluhu glavu! Uh, kako me ova baba ljuti!“

TREĆA BAKA: “Dobro dobro. Ja ti imam 65 godina, a koliko ih imaš ti?“

DJED MRAZ: “85“

TREĆA BAKA: “185“

DJED MRAZ: “Ma kakvih 185, 85, gluha babo!“

TREĆA BAKA: “Dobro, dobro. Ja ti pečem izvrsne kolače s rumom. Ja ti živim sa svojom unukom Lizom na kraju ovog dugog mračnog tunela.“

DJED MRAZ: “Masnog tunela!“

TREĆA BAKA: “Ne masnog tunela, mračnog tunela!“

DJED MRAZ: “Kakva je ovo baba, neka čudakinja,hoće da se ja polomim u tom mračnom tunelu...“

ČETVRTA BAKA: “Ja sam baka Šalabaza tražim jednog Djeda Mraza. Ja jesam stara i toga se ne bojim jer ti ćeš me čuvati i ljubav pružati. Od sjevera sve do juga bit će naša bračna pruga, zato djede uzmi mene, a ne ove ružne žene! Ja s tobom poklone dijelit ću i djecu veselit ću! Zato djede uzmi mene i dijeli sa mnom svoje probleme.“

DJED MRAZ: “Idealna baka krasno priča, malo je zvrckasta i pomalo luda, a što ćeš, svatko ima svoje mane “.

PETA BAKA: “Reperska baba ja sam, čistiti baš i ne znam, ali znam isprljati, zaprljati, potrgati, polomiti. Znam ja i repati, pjevati, plesati, piti i dobru hranu zaliti. Znam ja i ono što ti ne znaš!“

DJED MRAZ: “Što to ima, a da ja ne znam?“

PETA BAKA: “Naručiti hranu preko dostave, pitaju me oni što ti želiš, a ja im kažem pizzu, ćevape, hamburgere prave, a kolu piti i od nje podrigivati. Ali ja imam plan! Djeci dati 5 kola i 10 vreća bombona.“

DJED MRAZ: “Jesi li ti normalna!!! Djecu ćeš mi otrovati, a meni će želudac eksplodirati! Možda zna repati, ali ona će me uništiti!Bježi luda babo! Hm, ova je stvarno poludjela!“

DJED MRAZ: “Bakice dođite da vas još jednom vidim.Hm.Teško je reći u kakvoj sam nesreći,valjda mi Velikodušni neće dati otkaz, ali u svakom slučaju izabrat ću baku, hm. Ma znam, izabrat ću baku Maricu,zvanu Šalabaza.Ona peče izvrsne, ukusne kolače. Ako je to istina,onda je to veliki plus.A pošto ja jedem i slano, meni treba i slatko. A što mislite tko pojede sve što ostane nakon dijeljenja darova.što vi mislite da ja dam onom, onom zločku Krampusu pa da mi jede moje masne kilograme! A ne, ništa mu ne dam i bolje je da šuti. A ti sad bako idi večeru mi napravi, a ja odoh u život! Hej Lili pa gdje si ti? . . .“

Autori:Božidar Udovčić, Martina Mikić, Marija Borić, Katarina Udovičić, Josipa Martić, Ana Karagić, Marija Čolić.

Učenici su s ovim igrokazom “Djed Mraz u potrazi za bakom Mrazicom“ sudjelovali na LiDraNu 2008.godine u Sisku.Pohvaljeni su za uvjerljivu glumu.Priznanja za sudjelovanje dobili su učenici: Božidar Udovčić, Martina Mikić, Marija Borić, Katarina Udovičić, Antonijo Josipović, Josipa Martić, Ana Karagić, Marija Čolić i voditeljica Marija Šestić.

Velike pripreme u garderobi. Svi su uzbuđeni.

Učenici su bez imalo treme prikazali sve svoje glumačke sposobnosti.

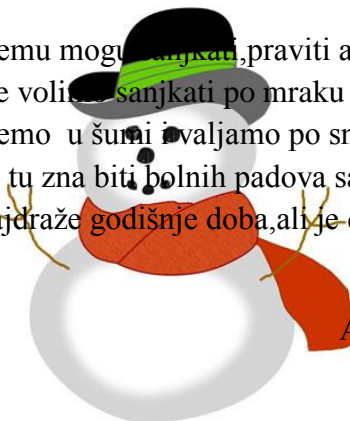

Publiku je najviše razveselio Djed Mraz (Božidar Udovčić).

Učenički radovi

Zašto volim snijeg

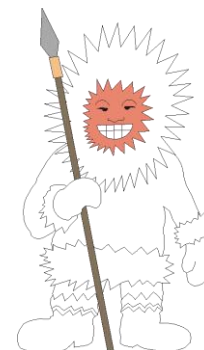
Snijeg volim zato što se na njemu mogu sanjkati, praviti anđele i druge figure. To je jako zabavno i lijepo. Moj prijatelj, brat i ja se volimo sanjkati po mraku jer je zabavnije nego po danu. Od svega toga najbolje mi je kad se šćemo u šumi i valjamo po snijegu. Moj prijatelj, brat i ja se volimo glupirati na sanjkama. Doduše tu zna biti bolnih padova sa sanjki, ali i namjernih gdje naravno nitko nije ozlijeđen. Zima mi nije najdraže godišnje doba, ali je dobra i zabavna jer se u njoj dogodi puno zabavnih i zanimljivih stvari.

Adalbert Malović, 5. b r.

Zima u mojoj ulici

Kada jesen prođe i hladna zima dođe,
Tada snijeg pada, a hladna zima zavlada.
Na sanjkanju je prekrasno, kad projurim kao sunčeva zraka,
Jer volim snijeg koji pada u malim, sitnim pahuljicama.
Tako mi je lijepo, ali ipak čekam svoje malo sunce koje će
Zasjati na pašnjacima.
O, livade moje, sada ste bijelim plaštom pokrivena.
Volim zimu, no ipak čekam sunce.

Dajana Nejašmić, 6. a

Obožavam snijeg

Obožavam snijeg zato jer se tada mogu sanjkati. Sve je pod bijelim pokrivačem. Volim praviti snjegovića i praviti se da je on moj prijatelj. S oduševljenjem gledam kako snijeg pada. Volim praviti anđele u snijegu. Snijeg je hladan i bijele boje. Volim kada snijeg puno napada jer tada mogu napraviti kućicu u snijegu i većega snjegovića. Grudam se s bratom i sestrom. Obožavam se glupirati po snijegu i skakati.

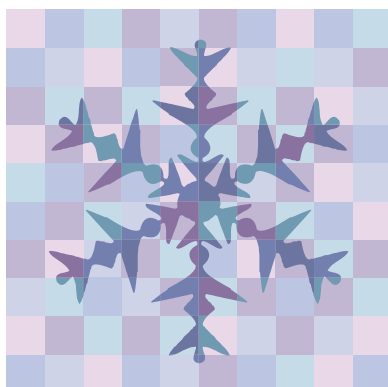
Karlo Udovičić, 5. b

Snijeg

Volim snijeg. Kada napadaju male pahulje koje se brzo ne tope, nastane debeo snijeg za sanjkanje i grudanje. Kada sve zabijeli, odlazimo do brda vukući sanjke sa sobom. Svi željno iščekujemo da se spustimo niz brdo. Dok se neki sanjkaju neki se grudaju, kližu po ledu ili prave anđele u snijegu. Znamo otići u šumu i stati pod drvo dok nam netko ne strese snijeg po glavi. Kad završe sve igre, svi zajedno radimo snjegovića ili nekog drugog lika. Vani ostajemo do navečer dok se ne smrači. Svi iscrpljeni, crvenih nosova odemo u kuću. Skinemo sa sebe snijeg i odjeću za sanjkanje. Sjednemo pored peći, radujući se sutrašnjim događajima.

Martina Đurđević, 5.b

Volim snijeg

Kada napada puno snijega mogu se grudati, sanjkati....Sa svojim prijateljima volim raditi snjegovića. Kada završimo snjegovića stavimo mu mrkvu za nos, ugljen za dugmad, šal da mu bude toplije i lonac za šešir. Snijeg ne volim samo kada ga moram čistiti s prilaza i iz dvorišta. Kada padne snijeg, najljepši je okoliš.Sve je lijepo i jako bijelo.

Dario Ćorić,5.b

SIŠAČKA BISKUPIJA

27.siječnja 2010. godine u našoj školi je održano predavanje na temu "Ponovna uspostava Sisačke biskupije". Učenici naše škole zajedno sa svojim učiteljima i gostima sa zanimanjem su pratili izlaganje arheologinje Spomenke Jurić i vlč. Antuna Sente.

Voditeljica skupine za povijesna istraživanja katedralne župe Uzvišenja Sv. Križa u Sisku, arheologinja Spomenka Jurić, održala je predavanje o povijesti grada Siska. Naglasak izlaganja bio je na postojanju Sisačke biskupije prije gotovo tisuću godina što je potkrijepila slikama arheoloških eksponata.

Župnik katedralne župe Uzvišenja Sv.Križa u Sisku, vlč. Antun Sente, objasnio je važnost ponovnog uspostavljanja Sisačke biskupije nad ovim prostorima, ponovno nakon gotovo tisuću godina. Sve prisutne pozvao je da svojim dolaskom uveličaju slavlje u povodu proglašenja Sisačke biskupije i postanu sudionici povijesnog događaja.

INTERVJU- VLČ. ANTUN-TONI SENTE

Za početak nam recite kakav ste dojam stekli o našoj školi?

Stekao sam jako lijep dojam, škola je uređena...

Moram priznati da sam osjetio lijepu, toplu, obiteljsku atmosferu.

Gdje ste rođeni?

Rođen sam u Zagorju u jednom mjestu po imenu Sveti Križ Začertje.

Kakav ste bili učenik?

Bio sam jedan prosječan učenik, ništa posebno. Sve me je zanimalo, bio sam jako znatiželjan i volio sam svugdje zabadati nos.

Volite li čitati?

Jako volim čitati. Omiljeni pisac mi je Miro Gavran, skoro sam sva njegova djela pročitao...svako novo izdanje kupim, pa tako imam malu zbirku Gavranovih djela.

Što radite u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme uglavnom budem na facebooku. Volim raditi s mladima... U mladosti sam studirao u Rimu - Pastoral mladih gdje mi je bilo jako lijepo.

Imate li kakav hobi?

Ljeti! –Dođi k nama na sisačke zidine, gdje sam učio djecu plesati razne plesove...

Vaša najveća želja?

Moram priznati da nemam neku posebnu želju. Najveće mi je zadovoljstvo kada uspijem nešto napraviti i moj trud izmami drugom osmijeh na lice.

Koja ste sve svetišta posjetili?

Posjetio sam gotovo sva hrvatska svetišta. Živio sam 3 godine u Italiji kao rimski student.

Putovao sam u Kanadu, Njemačku.. , ali najdraža mi je naša Marija Bistrica.

Jeste li oduvijek htjeli postati svećenikom?

Želja da postanem svećenikom bila je dugo u meni. Već sam sa 6 god. ministrirao, ali onda sam se u 8.r. zaljubio u plavu djevojku zbog koje sam dobio jedinicu iz hrvatskog jer sam neprestano gledao u nju. U to sam vrijeme želio biti zidar ili tesar, ali tijekom studentskih dana moj poziv se sve više učvršćivao.

Kada ste osjetili poziv?

Poziv se sve više učvršćivao tijekom vremena ...

Koliko je trajalo Vaše školovanje?

Završio sam 8 god. osnovne, 4 god. srednje, 6 god. Teološkog fakulteta i 3 god. postdiplomskog u Rimu.

Gdje je bila održana Vaša Mlada misa?

Mladu misu održao sam u rodnoj župi, pred crkvom Uzvišenja Svetog Križa.

Kako ste se tada osjećali?

Bio je to poseban osjećaj. Konačno sam postigao nešto za čim sam čeznuo.

Dolaze li mladi na Vaše mise?

Da!

Što mislite kako mlade približiti crkvi?

Najvažnije je biti s njima, govoriti njihovim jezikom i koristiti takve fraze, ali ipak najvažnije je voljeti ih.

Jeste li sudjelovali u kakvim humanitarnim akcijama? Kojim?

Jesam, osobito s mladima.

Skupljali smo stari papir, Caritas i godišnje posjetimo oko 500 bolesnih i nemoćnih osoba.

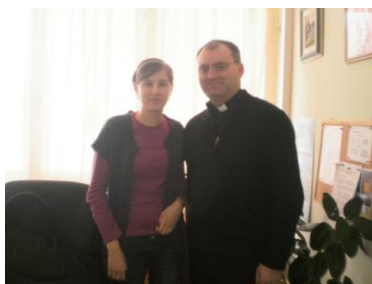
Možete li nam reći par promjena koje će se dogoditi kada postanemo Biskupija?

Biskup će nam biti bliže, donijet će nove ideje i imat će više vremena za nas.

Koju biste poruku poručili osmašima za daljni život i školovanje?

Iskoristite ovo vrijeme za stjecanja znanja i nastojte izgrađivati u sebi kvalitetne osobe.

Magdalena Antunović i Iva Mateljak , 8. r.

Valentino

Ljubav mi je sve u životu jer bez nje ne bih ni postojao.

Damir Mehmedagić, 5.a

Ljubav je za mene sreća kada me mama i tata zagre. Ljubav je to kada me obitelj tješi.

Antonija Ćorić, 5.a

LJUBAV

Ljubav ja kada se dvoje vole,

Ljubav je kada imaš noćne more.

Ljubav je kad nekom daš cvijet

I pred očima ti je cijeli svijet.

Ljubav je kada te boli glava,

A jede ti se čokolada.

Željka Delić 5.b

GLEDAO SAM ZVIJEZDE

Gledao sam zvijezde
 kako se u noći na nebu gnijezde.
 Svojim sjajem i ljepotom se šire,
 iza oblaka bojažljive se skrile.
 Zvijezde gledam svojim začuđenim očima,
 Promatram ih već dugo, tamnim, beskrajnim noćima.
 Gledao sam zvijezde i vidio čuda,
 Raznih oblika prostiru se svuda.
 Gledao sam zvijezde i vidio baku,
 kako nasmiješena, maše mi u mraku.
 Zvijezde će me uvijek pravim putem voditi,
 Na brodu života s njima ću ploviti.

Kristijan Milardić, 8.r.

LJUBAV

Ljubav voli cijeli svijet
 Jer je ljubav kad poklonimo nekom cvijet.
 Ljubit voli svatko jer to je slatko.
 Svi mi volimo ljubavne poklončiće
 Jer je to kao kad jedemo bombončiće.
 Nekad nekom ljubav brzo procvjeta
 Kao kad se mali cvijet rascvjeta.

Marko Kukulj, 4.r.

LJUBAV

Ljubav je dobra dok traje,
Čak i kad se netko kaje.
Ona nam je srca dio,
Koga god volio!

Za nju nikakvog lijeka nema,
Ljubav je kad ti netko pjeva.
Imamo je u duši svi,
Vječno je u nama
U isprepletenoj niti.

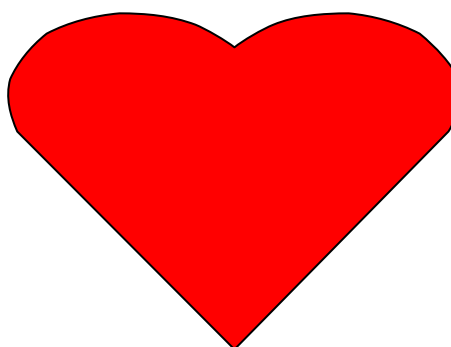
Ta nit rasplesti se može,
Ako nam netko u život dođe.
Dat će nam pusu,
I ostati s nama zauvijek u srcu.

Martina Đurđević, 5.b

LJUBAV JE...

Ljubav je lijepa kao cvijet.
Ljubav je kad se zaljubiš **TI**,
Zbog nje nemoj plakati.
Ako želiš biti vitez časti
Na ljubav moraš pasti
I za nju se izboriti!

Joško Arženšek, 4.r.

POKLADNE

16.2.2010. - POKLADNA POVORKA

U pokladnu povorku uključili su se svi učenici naše škole uključujući i Malu školu. Vesela i razigrana povorka krenula je od naše škole kroz Hrvatsku Dubicu.

Poklade su dan za veselje i ples,

Sve maske prave umebes.

Maski ima raznih jer smo tada svima jako važni.

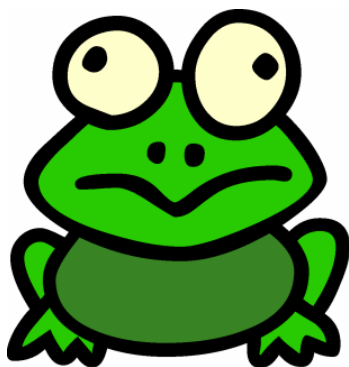
Katarina Vukšić 5.a

Razigranošću kostima, pjesmom i veselim povcima, povorka je plijenila pažnju mještana i slučajnih prolaznika. Veselu povorku kod općine Hrvatska Dubica dočekale su njene djelatnice i počastile djecu slatkišima. Za sigurnost pokladne povorke pobrinula se naša policija koja nas je cijelim putem pratila.

MASKE

Maska miša: „ Ja sam mali miš! “

Vlasnik mi kaže :, Iš! “

„ Ja se naljutim

I pojedem mu sav sir,

A on počne svirati klavir.“

Nikolina Šainović, 5.a

Maska lisice: „Ja sam lisica Lija,

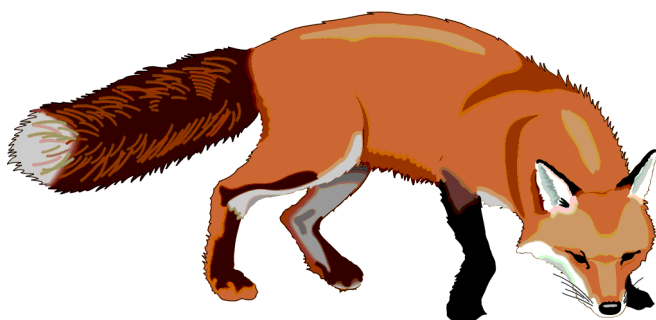
Svima sam mila,

Kada idem u lov,

Skačem hop,hop,hop.

Izaberite masku lisice,

I postat ćete misice.“

Maska mačke: „ Ja sam mačka prava,

U mene je slava.

Lovim ptice

I jedem mišiće.

U jutro idem u trk,

A ponekad sam mrk.

Uzмите masku mene

I vidjet ćete pravog sebe.“

Martina Đurđević,5.b

ZAŠTO SAM BIO SPECIJALAC?

Za poklade sam bio specijalac zato što sam se uvijek divio hrabrosti naših specijalaca. Posebno me oduševljava njihova oprema, crna maska, pištolj i pancirka. Sve bih ja to htio jednom obući. Divim se njihovoj hrabrosti i odlučnosti da u svakoj situaciji stave svoj život kako bi spasili tuđe živote, a ujedno i lišili slobode sve one kriminalce koji ugrožavaju naš miran i lijep život.
Damir Mehmedagić 5.a

Maska vojnika „Vojnik sam ja,

Zabavljam se cijeli dan.

Stalno sam u bazi

I nekoj čudnoj fazi.

Čuvam ljude,

ali oni se uvijek čude.“ Leonard Dujmović, 5.a

„Vojnik sam ja, volim biti sa svojim puškama.

Volim biti strašan, ali ponekad i slabašan...

Ja sam vojnik dobar, ali ponekad i zloban.

Ali to nema veze, za mene nitko ne može reći da sam bezveze.“

Antonija Ćorić, 5.a

Maska majmuna: “Ja sam majmun mali i volim banane,

Imam svoje vrline, a i svoje mane.

Ljudi mene gledaju, to me ne ometa,

Ali jedan dečko sad mi jako smeta.

Taj mi mali dečko sada ne da mira,

Valjda on ne zna da sam došao s Vira.“

Anamarija Abaza 5.b

Maska policajca : „Policajac sam ja radim cijeli dan, lovim lopove čudne koji pameti nemaju ni malo.

Lopovima do ljudi nije stalo.Sve ih ja lovim pištoljem svojim!

Svi me roditelji vole jer im djeca bez straha idu do škole.

Stari ljudi u miru spavaju jer im lopovi ušteđevinu ne diraju.

Prijatelji me obožavaju i podršku daju.

Sve ja njih volim jer ja sam policajac koji se lopova ne boji.“

Dean Ćavara, 5.a

Maska vještice :

„Ja sam strašna vještica

Nisam nikad draga,

A nisam ni mamina mazica.

Kad me netko vidi, kosa mu se digne,

A ja jedva čekam da mi netko namigne.

Ne volim se tući ja, jako sam tvrdoglava.

Neki misle da sam praznoglava.“ Anamarija Abaza 5.a

Stari ormar

Ormar star je bio i u sobu se neku skrio.

Ugledao je puno razbacane robe,

Pa on krenuo na čišćenje sobe.

Haljina je bila ljuta jer je od soka žuta.

Ormar nju nije stavio,

Već se drugom robom bavio.

Ormar je rekao da će kada bude čista,

Moći u ormaru da zablista.

Sunce

Sunce je toplina život i sreća,

svijetlost i radost najveća.

Volim ga ja pa ga smatram važnim,

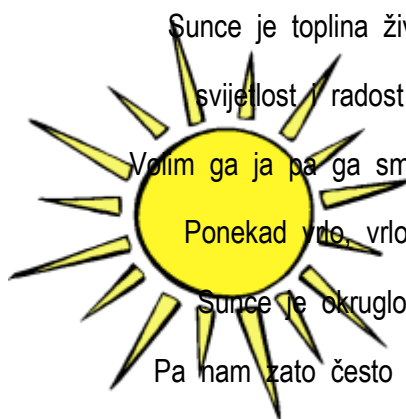
Ponekad vrlo, vrlo snažnim.

Sunce je okruglo i žarko,

Pa nam zato često svijetli jarko.

Sunce će zauvijek sjati za nas,

A možda nekada bude svjetlucavo i za vas.

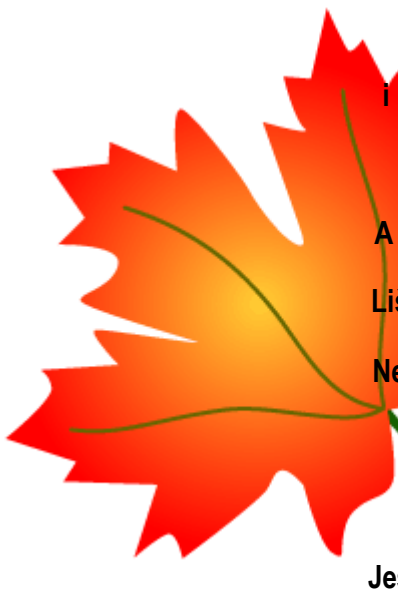

Život

Trava je da se gazi,
mačka je da se mazi.
Cvijet je da se pazi,
Buba da se ne zgazi.
Svijet je da se čuva
Muha je da se muva.
Život je da se živi
Bez cigareta i piva.

Jesen

Kada ljeto prođe
i hladna jesen dođe.
Tada lišće pada,
A hladna jesen vlada.
Lišće više nije zeleno,
Nego smeđe i crveno.
Roda odlazi,
Vjetar dolazi.
Jesen kuca na vratima
U kasnim noćnim satima.
Znam da to ona je
Magla je najavljuje.

Dajana Nejašmić, 6. a

Poklade kao u stara vremena

Stari običaji u Hrvatskoj Dubici su zaživjeli. Mladići u dubičkim nošnjama prolaze kroz mjesto, najavljuju poklade uz pjesmu i pošalice. Prošlo je mnogo godina, ali su ipak uspješni. Još od Domovinskog rata nisu se mogli ostvariti svi uvjeti mimohoda. Puno su pomogli članovi KUDA-a „Jeka“.

Tradicija se uspjela sačuvati i prikazati kulturnu baštinu Hrvatske Dubice. Unatoč velikoj hladnoći, povorka na konjima je uspješno prošla svim ulicama.

MALA ŠKOLA

GENERACIJA 2009./2010.g.

Polaznici Male škole: Mislav Mihaljević, Sofija Trninić, Kristina Gherlite, Marina Kremenjaš, Ivana Knežević, Borna Idrizović, Lukas Kitonić, Monika Antunović, Luka Rukavina, Dorijan Ibrahimov, Patrick Kramarić, Ivan Ponjavić, Viktor Bilić, Lucija Đurđević, Ana Jukić, Ivana Dujmović, Mario Deronja, Ivana Barić, Mateo Poljak, Bernard Ribarić i učiteljica Marija Šestić.

Sv. Nikola im je donio puno slatkiša .

Napravili su svoje lutke!

Mala škola je posjetila Narodnu knjižnicu i čitaonicu Ivo Kozarčanin u Hrvatskoj Dubici.

Mala škola je pjevala i veselo koračala glavnom ulicom Hrvatske Dubice.

Zvončići, zvončići zvone cijelu noć i ostaju u sjećanju jer nikad neće proć...

Mala škola je imala svoj 1. javni nastup na božićnoj priredbi. Malo su se uplašili, ali kada su zapjevali, nisu se dali s pozornice.

3.ožujka 2010.g. podijeljena su Priznanja za sudjelovanje u Maloj školi. Budući prvoškolci su bili presretni i jako uzbuđeni.

Drugi razred putuje vlakom

Putovali su vlakom od Hrvatske Dubice do Novske

2. razred na željezničkoj stanici

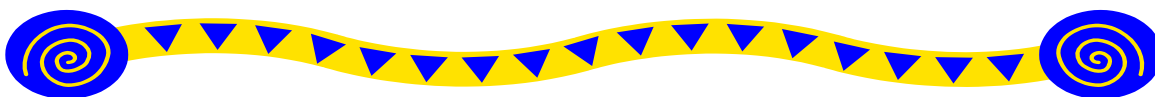
Bilo je lijepo.

Kad smo išli vlakom u Novsku,
bilo je puno vlakova i vagona.
Tamo smo naučili tko je kondukter, a tko
strojovođa.

Josip Felbabić ,2.r.

U vlaku je predivnooooo!!!

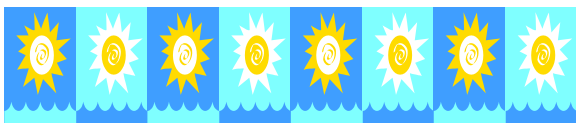

U potrazi za Picassom u drugom razredu

Moj razred je dobar i pametan.

Domagoj Milašinović, 2.r.

Mi smo dobri i zločesti.

U školi puno učimo i stvaramo.

Nikolas Barišić, 2.r.

Mi smo mali umjetnici.

Lorena Šimić, 2.r.

Naše ruke puno toga naprave kad se udruže!

Lucija Glavinić, 2.r.

Drugi razred je dobar.

Učimo matematiku, hrvatski i druge predmete. U školi naučimo sve.

Učiteljica je dobra.

Barbara Đurđević, 2.r.

Posjet drugog razreda vatrogasnoj postrojbi

Posjetili su Dobrovoljno vatrogasno društvo Hrvatska Dubica. (Po starosti je na 9. mjestu u RH). DVD Hrvatska Dubica postoji već 129 godina, još od davne 1881. g. Broji 60-tak članova.

Želim postati vatrogasac!

Mislav Jugović 2.r.

Naučili smo što vatrogasci rade.

Neobičan je to posao.

Zanimljivo je gasiti požare i

pomagati ljudima.

Katja Petrović 2.r.

Terenska nastava- Una

Una je naša ljepotica!!! Terenska nastava je bila uspješna i zanimljiva.

ČETVRTI RAZRED

a) NAŠ LEKSIKON

- **IMENA** : ILIJA TAUKOVIĆ, JOŠKO ARZENŠEK, DOMINIK LONČAR, ANTUN CEROVEČKI, ANTUN BORIĆ, GORAN DERONJA, PATRICIA HORVAT, MARINA JOSIPOVIĆ, LUCIJA LONČAR, IVANA BLAŽEVIĆ, MARIJA PONJAVIĆ, VALENTINA RIBARIĆ, ANA KALEM, BARBARA HERCEG, MARINA PAVIĆ, PATRICIA TAUKOVIĆ, MARINA ČABRAJA, MARKO KUKOLJ, DARIO ŠIMIĆ.

- **RAZREDNICA** : *DUNJA MILAŠINOVIĆ*

- **NAŠE OSOBINE** : *ZABAVNI , OSJEĆAJNI , RAZMAŽENI , VESELI*

-**NAJDRAŽI PREDMETI** : *MATEMATIKA , TJELESNA I ZDRAVSTVENA*

KULTURA

- **NAJOMILJENIJI UČENICI U RAZREDU** : *PATRICIJA TAUKOVIĆ I ANTUN CEROVEČKI*
- **VOLIMO** : *PRIJATELJE , IZLETE , PJEVATI , IZRAĐIVATI KRIŽALJKE , SLAVITI ROĐENDANE , IĆI U DVORANU*
- **NAJDRAŽA BOJA** : *CRVENA*
- **NAJDRAŽA HRANA** : *PIZZA*
- **NAJDRAŽE PIĆE** : *COCA COLA*
- **NAJBOLJA PJESMA** : *NAJBOLJE GODINE*
- **OMILJENI DAN U TJEDNU** : *PETAK*
- **NAJDRAŽI BROJ** : *SEDMAM*
- **NAJDRAŽI SPORT** : *NOGOMET I RUKOMET*
- **NAJDRAŽE PROSTORIJE U ŠKOLI** : *NAŠA UČIONICI I DVORANA*
- **NAJBOLJI PJEVAČ** : *MIROSLAV ŠKORO*
- **NAJBOLJA PJEVAČICA** : *LANA JURČEVIĆ*
- **NAJBOLJI GLUMAC** : *JACKIE CHAN*
- **NAJBOLJA GLUMICA** : *MARIJA BORIĆ*

b) ŠTO JE LJUBAV ?

d) OBOŽAVAMO PRAVITI OSMOSMJERKE

J	Ć	Ć	U	K	K	I	N	R	E	T	A	V	K	NJ	P
A	I	V	P	T	I	C	A	B	E	R	G	A	Z	O	A
D	V	U	K	L	A	V	O	I	I	M	J	L	U	K	V
R	O	M	O	Š	U	B	I	Ć	I	I	Z	Ž	B	L	I
A	D	I	S	A	M	K	I	A	D	V	E	E	I	O	J
N	A	S	R	N	A	N	A	E	O	O	C	J	A	K	A
S	P	K	O	O	O	D	P	A	S	L	O	N	N	A	N
K	R	S	I	B	R	O	A	I	M	A	J	M	U	N	I
O	A	O	A	N	L	I	K	A	I	V	Ž	S	V	I	A
N	A	B	U	K	U	Ć	A	Z	S	K					
E	LJ	LJ	I	O	K	A	A	P	A	R					
G	E	C	V	R	K	A	L	M	A	Č					
U	N	M	O	R	E	I	O	K	N	K					
E	K	L	I	S	T	O	N	E	A	I					

(JOŠKO, MARKO, ANTUN C.)

- RAK, ANA, ENCIKLOPEDIJA, PAS, PAVIJANI, ZAGREB, RIBA, KLAUNI, KUĆA,
 BABONIĆI, ŠUBIĆI, KRČKI, MISA, SVI, AKO, BOS, KLOKANI, EUGEN, KONJ,
 KVATERNIK, ONA, ARPADOVIĆ, MAJMUNI, ZUBI, SLON, LOVIM, JEŽ, ZEC,
 BIĆA, LUKA, VUK, SRNA, ĆUK, PTICA, KOS, UM, LAV, SPLIT, OSA, SOB, KUBA,
 JADRANSKO, UKV, MORE, KLIS, ULJE, IVO, MISA, LIKA, TON, ON, IZA, ALMA,
 ADA, ROK, VALOVI.

RJEŠENJE : _____

5.a razred

Jako smo živahni !!!

Naša razrednica je Marija Šestić. Brzo je naljutimo, ali se i ispričamo!

Volimo nogomet, ples, zafrkanciju i igru... U razredu nas ima 18, 7 ljepotica i 11 frajera. Krenimo s najboljima (oni koji najviše pričaju ☺). Danijel Bošnjak, Dean Čavara, Luka Milas, Damir Mehmedagić, Ivan Pavlović, Ivan Kukulj, Josip Borić, Robert Mikić, Patrick Horvat, Leonard Dujmović, Marin Pejić. Ne smijemo zaboraviti naše djevojčice, najbolje plesačice: Vlatka Blažević, Ana Kremenjaš, Marija Šainović, Nikolina Čelam, Antonija Čorić, Josipa Brica i Zorana Vukšić.

UČENIČKI RADOVI

ŠUMA

Bila sam u šumi i čulo se lišće pod mojim nogama šššššš...Zastala sam nasred puta jer sam osjetila vjetar koji me je protresao. Odnosio je sve pred sobom huuuuuuu huuuuuu...Šetala sam tako dugo i odjednom ugledala lane koje je izgubljeno lutalo šumom.Gazilo je po travi kao i ja. Trgalo granje i nije me primijetilo. Gledala sam ga kako odlazi puteljkom kroz onaj vjetar koji se još jednom obratio šumi huuuuu...Privukla me zanimljivost pa sam pošla za lanetom duboko u šumu ne mareći da ću se izgubiti. Išla sam sve dublje i dublje u samo srce šume.Onda sam stala na sred puta i osvrnula se oko sebe i onda primijetila da laneta nema. Prošetala sam se do potoka koji je tekao took took. Potok je tekao niz šumu , a ja sam bila znatiželjna pa sam se prošetala niz potok.Na samom središtu potoka vidjela sam špilju. Iz špilje je puhao vjetar huuuuu...Kad sam zavirila u špilju vidjela sam ono lane koje sam srela u šumi.Bilo je uz majku, a ja sam ostala gledati taj prizor pa sam se kasnije vratila niz potok koji je lagano tekao niz šumu tok-tok.

Vlatka Blažević,5.a

HAIKU

Drveće pleše

Lagani oblak

Uz povjetarac, njime

Putuje sivim nebom,

Se poigrava.

Sve razgledava.

Pahulja leti

Pjevati i plesati.

Uz nju su prijatelji,

Svi kao lava.

Ana Kremenjaš 5.a

Tamo gdje su

Kad lišće se pojavi

Drveća zacrtale tok rijeke

Na granama drveća

Une ribe se dogovaraju.

Razgovaraju čiji je ljepši.

Na polju žarkom

Kukuruzi se dogovaraju

Kako je vruć dan.

Damir Mehmedagić,5.a

U zimsku noć

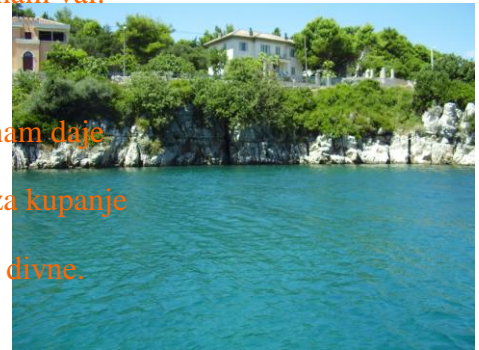
Šume uz vjetar nauče

O, Jadrane moj,
Što se plaviš nebom,
Donesi nam val.

Ljeto nam daje
More za kupanje
I plaže divne.

O, šume naše!
O, golubi na grani!
Prirodu naša...

Danijela Pejić, 5.b

Škola i djeca

Kao cvrkut ptičica

U ljetne dane.

Ljetni vihori

Lepršaju mi kosu...

O, moje ljeto!

OLOVKA KOJA NEMA SREĆE

Ja sam olovka koja nema sreće,
u pernicu me bacaju kao neko smeće.

Bacaju me grubo, stisnu me jako,
zbog tolikih batina plakao bi svatko.

Ali mladi to ne shvaćaju,
pa im zato olovke

pogreškama vraćaju.

Ali neka, neka, dobit ću i ja krila,
bit ću mekana kao svila.

Često završim i na nečijem podu,
a one dlačice samo
me bodu, bodu...

Kada me šilje,
kao da me jede
proždrljivo bilje.

Na praznicima odmorim oči mile,
što su na nastavi vrijedne bile.

Magdalena Antunović, 8. r.

PAHULJICA

Ja sam pahuljica
i ništa više,
ali bolja sam ipak
malo od kiše.

Moram se nadati
da ću živa ostati

i da ću hrpa snijega postati.

Marijana Nauković, 8. r.

PČELA

Ja sam pčela
od krvi i mesa.
Kradi me tisuću
crno-žutih resa.
Letim livadama
sletim na cvijet,
a oko njega ima
cvijeća kao mali svijet.

Moja želja je ugristi tisuće nevinih života
to je za mene krasno, jednostavno divota.

Matica je moja mama,
ona nikad nije sama.
Ona nas uvijek brani i štiti.
Među nama nema se što kriti.

Takav vam je pčelinji
život, dragi ljudi!

U našoj obitelji je
poruka: „HRABAR BUDI!“

To je za nas Sveto pismo
što ga sastavili mi smo.

Magdalena Antunović, 8.r.

PRIČALA MI STARA PLOČA

Pričala mi ploča stara
da je usamljena
kao stara bara.

Govori mi:

„Nema sada dječje vike,
odnijeli su mnoge slike.“

„Nije to više učionica stara,
ova samoća samo me obara.“

„Jedva čekam da ovi dani prođu
i da nam naši đaci dođu.“

„Da po meni đaci pišu i da me
spužvom grubo brišu.“

„Bit će duga ova tri mjeseca.
Jedva čekam da nam dođu djeca.“

„Svi čekamo cvrkut ptica,
ona lijepa dječja lica.“

„To je sve zbog djece naše,
a nema ni nastavnika

Lidije, Marije i Saše.“

„Ali neka, neka počnu
brige i zadaci.“

„Bitno je da u školu idu
đaci prvaci.“

Magdalena Antunović, 8.r.

ŠKOLA JE PJESMA

HRVATSKI- „Lupi petama i reci: „EVO SVE ZA HRVATSKU!...“

LIKOVNI- „Neveni žuti, žuti...“

GLAZBENI- „Dobri ljudi, sad mi pisme pivajte...“

STRANI JEZICI- „Mi smo širili europsko jedinstvo...“

MATEMATIKA- „Ja zbog tebe šizim!...“

BIOLOGIJA- „Ljudi, prasci, svinje, sada je kolinje!...“

KEMIJA- „Što si mi noćas stavila u vino?...“

FIZIKA- „Struji struja...“

POVIJEST- „Samo sjećanja...“

ZEMLJOPIS- „Na obali slonovače...“

TEHNIČKI- „Da nam živi, živi rad...“

TJELESNI- „Gibajmo se...“

VJERONAUKE- „Ljubav za sve...“

Početak školske godine- „Jesen u meni tuguje...“

Ispit- „Magla svuda, magla oko nas...“

Šalabahter- „O, da si barem noćas ovdje...“

Vikend- „U životu jedan dan živio bih kao kralj...“

Škola- „Pet dana, dušo, ja ti ratujem...“

Markiranje- „Kad me druga traži, ja sam u garaži...“

Petice- „O baby blue, budi uvijek u mom snu...“

Dan škole- „Sretan rođendan!!! “ 14.listopad je naš dan!!!

Uskrs

Za Uskrs ukrašavamo jaja.

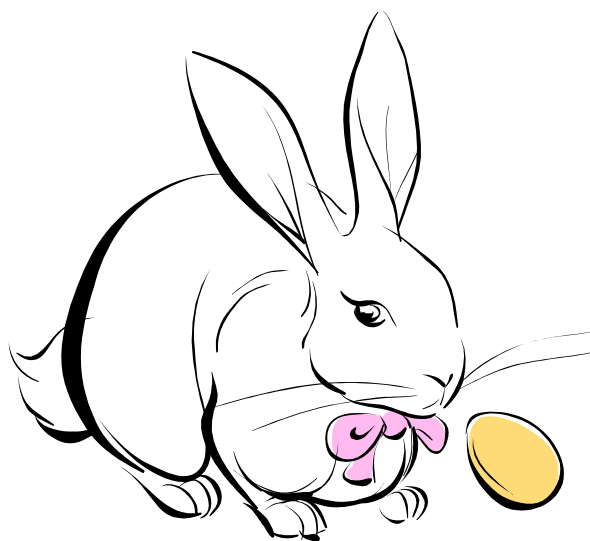
Prošle smo godine crtali

i bojali jaja. Bilo je divno.

Jako smo se zabavljali

ukrašavajući razred.

Katarina Kukulj 2.r.

Na Uskrs oslikavamo jaja.

Uskrs je obiteljski blagdan.

Uživamo s obitelji.

Na Uskrs su jaja šarena.

Zvonimir Vuga 2.r.

USKRS

Uskrs je za nas sretan dan,
jer nam donosi sreću kao dar.

Jaja bojamo i ukrašavamo po želji
to nas jako veseli.

Gnijezda pravimo da u njih
koke i piliće stavimo.

Za Uskrs se veselimo,
svake godine ga slavimo.

Tomislav Mikić, 7.r.

USKRS

Uskrs slavimo,

Boga hvalimo,

On nas otkupi,

Sreću nam donosi,

U svoje ime posla nam sina

Koji nam daruje snagu i

Duha svetoga,

Ljubav majke njegove i

Danas pati jer joj sina

Staviše na križ,

Njegovo je ime blaženo

Jer nam dušu svoju podari,

Sliku njegovu danas gledamo i

Uzdamo se da će ponovno doći.

Katarina Udovičić, 7.r

Kako je zec Dinko proslavio Uskrs

Jednog jutra proviri žuti jaglac iz trave, zatreperi lišće mladih breza. Zec Dinko se probudi sav mrzovoljan, kao i inače. Potok je žuborio, čupavi se crni čokot stane grčiti u vinogradu. Sve je Dinku bilo čudno.

„Joj, opet ovo proljeće, zašto se ljudi toliko vesele proljeću?“

Zec Dinko je na putu do šume čuo veseli smijeh, to je bio veseli zec Zdenko.

Dinko mu ljutito kaže:

„Makni se, smetaš mi!“

„Ma daj! Ne budi mrzovoljan, proljeće je! Hajde sa mnom pripremiti uskrsna jaja da ih sutra podijelimo djeci.“

– „Ne mogu moram u šumu!“

Gurne Dinko Zdenka i produži dalje.

Kada je pala večer zec Dinko legne u krevet i razmišlja kako bi njemu bilo da ima obitelj i da slavi Uskrs. Sutra dođe Dinko i reče Zdenku:

„Možeš doći k nama za Uskrs.“

„Stvarno?“ upita sretno sav iznenađen. „Evo samo malo me pričekaj da se spremim.“

„Pričekat ću te.“ I tako je zec Dinko proslavio Uskrs s obitelji zeca Zdenka.

Pavica Ciprić, 6.a

“Oče, oprosti im, ne znaju što čine!”

Isus je na velikoj mucij bio,

ali je braći svojoj oprostio.

Govorio je da ne znaju što čine,

bježali su od istine.

Ljubav njegova prema svima je ista,

zato, volimo i ljubimo Isusa Krista.

Živote nam je prelijepo dao,

nikad mu nije bilo žao.

Zato, nemoj da ti žao bude,

voli, ljubi ove ljude.

Svima opraštaj grijehove sve,

one najmanje i najveće.

Marijana Nauković, 8.r.

Oče, oprosti im, ne znaju što čine!

Jer im ljubav prema čovjeku sve više gine i gine.

Ta gorčina i želja za krvlju im nije prestala,

već blagost i želja za dobrim im je nestala.

Sad ću im grijehove otkupiti

i s neba i na zemlji ću ih ljubiti.

Na spasenje da ih potaknem

i da ih od grijeha pomaknem.

Alen Jukić 8.r.

USKRS

Za Uskrs bojamo jaja. U kuću donesemo malu grančicu i ukasimo je umjetnim pisanicama. Pokraj te grančice stavljamo malu košaru s umjetnom travom i u nju stavljamo šarene pisanice. Jaja bojamo kako god želimo, možemo ih ukasiti uskršnjim salvetama. Na prvi dan Uskrsa, naše mame i bake idu u crkvu posvetiti hranu. Hrana se nosi u lijepim košarama. Na Uskrs sam jako sretna jer je moja obitelj na okupu.

Martina Abaza 6.b

USKRS

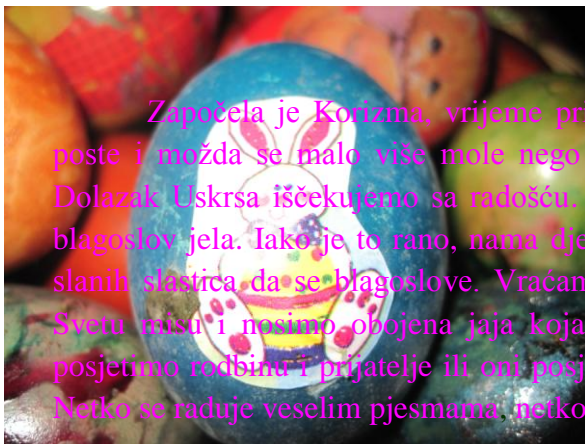
Šunka se kuha,
jela se prave,
svi u kući
marljivo rade.
Obojena jaja
u košari se sjaje,
a ono najljepše
uskršnji mi zeko daje.
Na Svetu misu ljudi će poći,
pomoliti se Bogu
da snage mogu smoći.

Ana Karagić, 7.r.

USKRS

Započela je Korizma, vrijeme prije Uskrsa koje traje 40 dana. U tom vremenu kršćani poste i možda se malo više mole nego obično. U crkvi se dva puta tjedno moli Križni put. Dolazak Uskrsa iščekujemo sa radošću. Poslije uskrsnuća dolazi jutro kada idemo u crkvu na blagoslov jela. Iako je to rano, nama djeci nije teško ustati da ponesemo košaru punu slatkih i slanih slastica da se blagoslove. Vraćamo se kući i blagujemo hranu iz košare. Odlazimo na Svetu misu i nosimo obojena jaja koja razmjenjujemo. Budući da je i ponedjeljak blagdan, posjetimo rodbinu i prijatelje ili oni posjete nas. Svi imamo svoje razloge za radovanje Uskrsu. Netko se raduje veselim pjesmama, netko bogatom stolu, a netko druženjima.

Jelena Mikić, 6.b

Tinina uskršnja priča

Djevojčica Tina svake godine jedva čeka Uskrs. Posebno se veseli bojanju jaja .Crvena , zelena, žuta, plava, sve su to boje Tininih jaja. Na uskršnje jutro Tina sa svojom mamom ide na posvećenje jela. Kada dođe kući sa svojom obitelji doručkuje. Tina jako voli Uskrs jer je tada sa svojom obitelji , družu se. Na njihovom stolu nalazila se ukusna šunka, svježi sir , kuhana jaja i još puno toga. Svi uživaju, no ove godine je nešto drugačije. Tina je ostala bez roditelja. Nije više voljela ni jedan blagdan , bila je jako tužna. Jednog dana nakon dugo vremena otišla je prošetati u šumu. Tamo je sreća zeca po imenu Zeko Peko. „Što radiš tu sam i tužan?“ upita Tina. Zec žalosno odgovori: „Nemam s kim provesti Uskrs. Ove godine ću morati Uskrs provesti sam.“ Tina i zec su pričali satima. Dobro su se razumjeli, a Tina je našla svog novog prijatelja. “ Tina, bi li htjela provesti sa mnom Uskrs?“ ,odjednom upita zec. Tina srećno odgovori : „ Da, naravno!“ Tina i zec su bojali jaja, kuhali šunku, pravili kolače... Uskrs je ponovno dobio svoj stari sjaj zahvaljujući zecu. Tina i zec su još godinama poslije toga ostali prijatelji.

Martina Mikić,7. r.

Žedan sam

U pustinji sam s puno grijeha,

Bože, ti si mi utjeha.

Tvoje mi riječi srce hrane,

tvoja djela liječe mi rane.

Žedan sam od svih silnih muka,

Napoji me Bože!

Neka me uzdigne tvoja ruka,

znam da Tvoja ljubav to može.

Vode je puno, a ja sam žedan,

Tvoje presvete milosti nisam vrijedan.

Žedan sam, trebam vode,

razne misli mi u glavi hode.

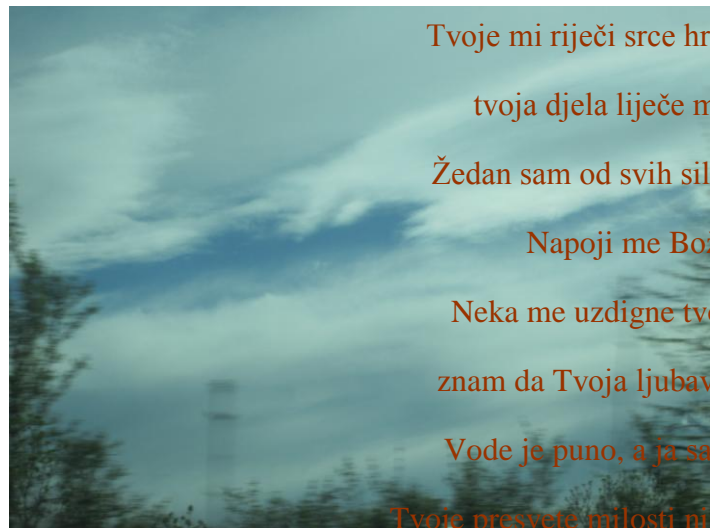
Žedan sam od silnih grijeha čovječanstva,

puni su srama, bez dostojanstva.

Žedan sam, ali Ti si me napojio,

moje srce ti si osvojio.

Kristijan Milardić 8.r.

VOLIM ŠKOLU

Volim školu jer učim riječi ,
 Volim učiti jer sam još veći.
 Škola je nama druga majka ,
 Prekrasna pjesma, prelijepa bajka.
 Puno prijatelja u školi imam,
 U školi sam sretan i nastavnike znam .
 Lijepo mi je uvijek u školi biti ,
 Ljepota se njena ne može skriti .

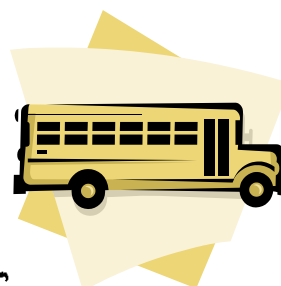
ŠTO MI ZNAČI ŠKOLA?

Škola mi znači gotovo sve ,
 Volim školu , prekrasne riječi te .

U životu mi je škola važna ,
 Moja volja za školom uvijek je snažna .

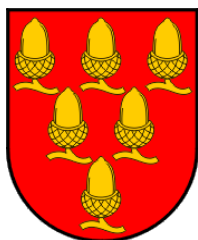
Školu volim i voljet ću je ja ,
 Do kraja života će mi biti najljepša uspomena .

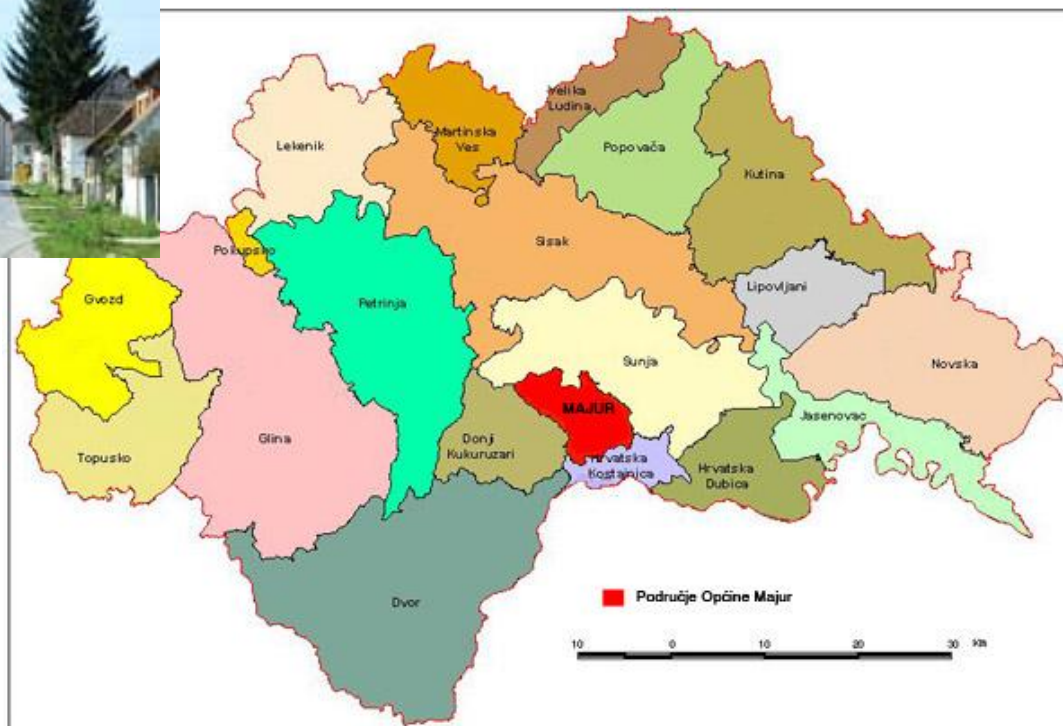
Dragoslav Nježić, 8.r.

HRVATSKA DUBICA

Hrvatska Dubica je kroz povijest imala veliku i značajnu ulogu, spominje se još od davne 1239.godine. Sva ta povijesna događanja prati i promatra rijeka Una na kojoj mogu pozavidjeti sve rijeke ovoga svijeta. Hrvatska Dubica je samo naizgled malo mjesto.

Grb općine

Naselja u sastavu općine: Hrvatska Dubica, Baćin Gornji i Donji, Donji i Gornji Cerovljani, Živaja, Slabinja i Predore

Stanovništvo (2001.): 2.341

Površina: 131 km²

Hrvatska Dubica je općina na Banovini ([Sisačko-moslavačka županija](#)).

Nalazi se na lijevoj obali rijeke [Une](#) nekoliko km prije ušća u rijeku [Savu](#).

Usmenom predajom saznali smo od starih naraštaja legendu Hrvatske Dubice. Vjeruje se da je Dubica po dubovima i dobila ime.

Najčešći naziv za hrast je dub, a ta je riječ sveslavenska, praslavenska i možda baltoslavenska, koja je značila drvo uopće.

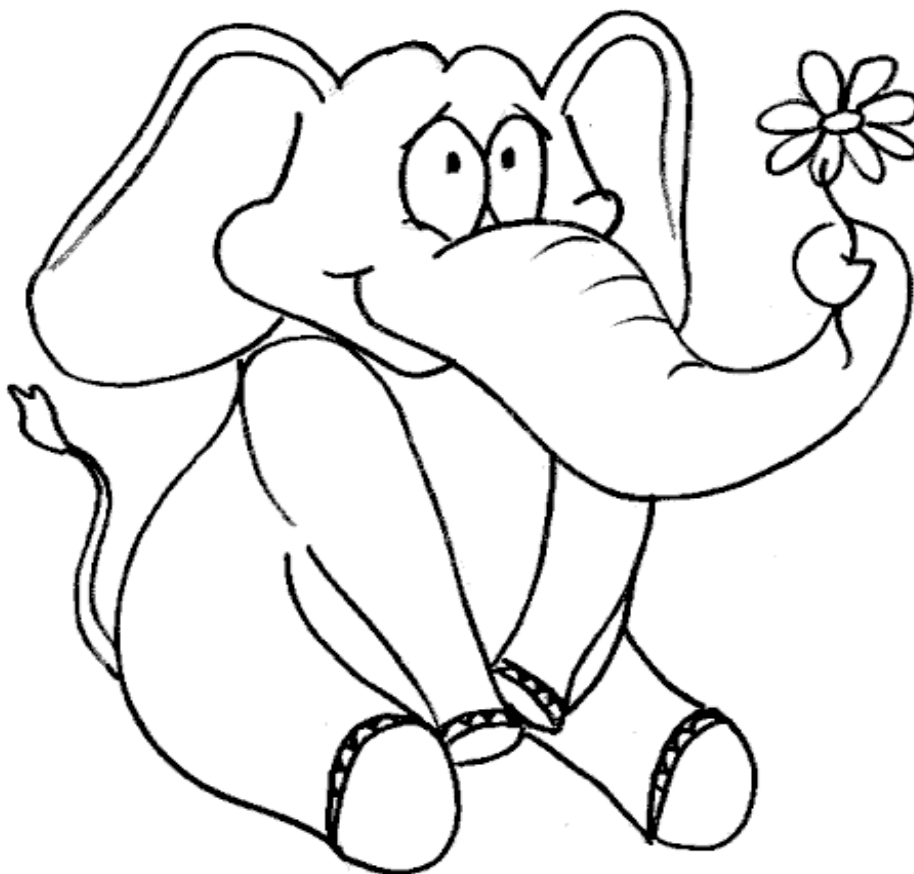
Učite engleski jezik!!!

FUTURE

Past will be repeated in the future . The kings will rule the world and more beautiful queens. Love, peace and respect will rule the world. Money will not be worth anymore as now. The world will rule king Aleksander IV. He will be the most honest person in the whole kingdom. He will help poor people. He will have 5 wives and 50 children. One day will change everything. The oldest son Marco will meet princess Marijela. She will be so evil that she will have world in the hand. Marco will fall in love in Marijela and they will be married. Marijela will be so angry that she will destroy the whole world. From that day will nothing be same.

Marin Martić 6.b

Bojanka

VICEVI

Uhvatio Mujo medvjeda u lovu kad naiđe Haso i pita ga:

- Kako si ga uhvatio?
- Lako, pucao sam sto puta.
- I koliko si ga puta pogodio?
- Nijednom, umro je od smijeha.

Vratio se Perica sav sretan iz škole.

- Mama, mama, dobio sam jedinicu iz matematike!
- Pa kako se možeš radovati, klipane jedan?!
- Kako ne bih mogao? Drugi nisu ništa dobili!

Pita učiteljica Pericu:

- Perice, zašto si na roditeljski sastanak pozvao djeda?
- On jedini u obitelji slabo čuje.

Pita učiteljica Pericu:

- Ako imaš 50 kuna i dobiješ od mame još 50, koliko ćeš kuna imati?
- 50.- Pa ti ne znaš matematiku!
- Možda ja ne znam matematiku, ali vi ne znate moju mamu.

EKO STRANICE

Osnovna škola Ivo Kozarčanin ima status Eko škole. Učenici naše škole svake godine sakupljaju stari papir. Brinu se o biljkama u cvjećarskoj družini. Eko patrole obilaze svaki dan razrede. Pazimo na potrošnju električne energije i vode. Svake godine provedemo eko projekte. Ove godine nam je projekt bio „Platnene vrećice“.

- Uključeni smo u Međunarodni program Eko –škola od siječnja 2005.
- Zelena zastava je podignuta 12. lipnja 2006. godine
 - Eko kodeks:

Priroda se očima mazi,
Čuva u srcu , a ne u vazii!

Obnova statusa Eko škole je 2.6.2010. Radujemo se i iščekujemo obnovu statusa Eko škole.

Problemi:

Nekoliko činjenica o plastičnim vrećicama:
Jedna se vrećica prosječno koristi 12 minuta.
Nakon što se baci, potrebno između 20 i 1000 godina da se razgradi.
Plastika se prije ili kasnije raspadne u sitne dijelove, takozvanu plastičnu prašinu, koja se ne može dalje razgrađivati zbog specifične molekularne strukture koja je prekrupna da bi ju mikroorganizmi mogli progutati. Ovo predstavlja ozbiljan problem za okoliš i zdravlje.

Naše platnene vrećice

PREDLAŽEMO ...

- nabavite svoju praktičnu i modernu platnenu vrećicu.
- Neka to bude vaš mali doprinos zaštiti prirode!
- Učenici nose svoje papuče u platnenim vrećicama
- Imamo svoju platnenu vrećicu koja je ujedno i naš zaštitni proizvod sa našim amblemom
- Koristiti platnene vrećice!!!!

Vrećice su svuda oko nas!!!

Zabranimo plastične vrećice!

Koristimo platnene!

POVIJESNI TRENUTAK ZA HRVATSKU DUBICU- obnovljena Kapela Presvetog Srca Isusova u Donjanima

Kapelu **PRESVETOG SRCA ISUSOVA** u **DONJANIMA**, župa Hrvatska Dubica, uništili su potpuno pobunjeni Srbi i JNA krajem rujna 1991. godine.

Kapela je obnovljena. Mještani su imali radne akcije oko crkve. Radili su i družili se kao u stara vremena kad su išli u tu kapelu.

Postavljanje zvona

Na otvorenje kapele došao je biskup Vlado Košić.

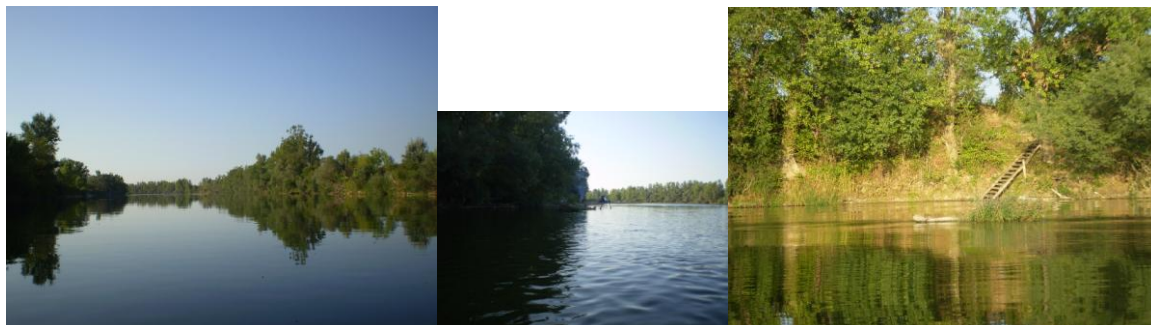

Poslije Sv.mise i blagoslova zaplesalo se tradicionalno dubičko kolo.

Djeca su bila obučena u dubičke narodne nošnje.

RIJEKA UNA
JEDNA OD NAJČIŠĆIH RIJEKA U HRVATSKOJ!

Ljetne radosti na Uni!!!

Kupanje, vožnja čamcem i ribolov!!!

Ona je naš biser netaknute iskonske ljepote i čistoće

Prirodna granica s Bosnom i Hercegovinom.

Una izvire u Lici, a ulijeva se u Savu kod Jasenovca.

LIKOVNI RADOVI

Kristian Ruf , 5. b

Brigita Knežević , 5. b

Ana Karagić , 7.r.

Ivana Lukes , 6.a

Ivan Udovčić , 6.b

Jelena Mikić , 6.b

Ivan Gogić , 6.a r.

Danijela Pejić , 5.b r.

Brigita Knežević , 5.b r.

Pavica Ciprić , 6.a r.

Magdalena Antunović , 8. r.

Jelena Kljajić , 8. r.

Vlatka Blažević , 5.a r.

Uredništvo školskih novina:

Učenici OŠ Ivo Kozarčanin

Učiteljice:

Ivana Šestić,

Mirjana Mikić,

Dunja Milašinović,

Štefica Debogović

i Marija Šestić.

Adresa škole:

***Osnovna škola Ivo
Kozarčanin***

Tomislava Bogića 2

44450 Hrvatska Dubica

os-hrvatska-dubica-001@skole.t-com.hr

